

før, vil Jyderne jo ikke gerne anerkende den lettere Hest. Men naar vi se hen til Kørslen i de store Byer, saavel her i Kjøbenhavn som i Storbyer i andre Lande, saa gaar man jo mere og mere bort fra Hestekørsel og over til mekanisk Drift. Derfor gaar der en hel Mængde Trækheste ud af Spillet. Derimod de Heste, der bruges til lettere Kørsel og til Ridning, de ville blive ved at bestaa, de kunne ikke erstattes af mekaniske Indretninger. Vi se jo ogsaa af Markedsberetningerne ovre fra Randers, at deres Handel med jydsk Heste i Aar ikke har været nær saa god som tidligere, hvorimod vi paa Sjælland ikke har mærket noget Fald i Prisen paa vore Heste. Endvidere er Frederiksborghesten ogsaa en udmærket Remontehest, og naar vi købe ca. 400 Remonter om Aaret, kan jeg ikke forstaa, hvorfor de skulle hentes fra Udlandet, naar vi have dem i vort eget Land. Naar jeg derfor vil anbefale at stemme for Flertallets Ændringer, er det særligt for at hjælpe paa den lettere Hesteavl. De kan være forvissede om, at gaa vi her hen og vedtage en Husdyrlov, hvorved vi kom til at skade Frederiksborghesten eller maaske slaa den helt ned, vilde der en Gang i sin Tid komme til at blive gjort dyrt Bod derfor. Derfor vil jeg anbefale Flertallets Ændringsforslag, saaledes som de findes i Betænkningen.

N. C. Jensen: Det forekommer mig, at den højtærede Landbrugsminister fandt det rette Ord, da han forleden Dag udtalte, at man i denne Sag dog maatte kunne forhandle fuldstændig rolig, selv om man havde forskelligt Syn paa den. Jeg er ogsaa tilbøjelig til at tro, at Ministerens Udtalelse har bevirket, at man kan forhandle lidt mere rolig, end man er begyndt, hvad man ogsaa af den Grund vil kunne, at Ordføreren for Flertallet og Mindretallet nu have udkæmpet Striden om denne Prokrustesseng som man begyndte med. Det forekommer mig, at det er ret naturligt, at man ser lidt forskelligt paa hele denne Sag. Jeg kan godt forstaa, at Flertallet har villet forfølge sin ledende Tanke lidt videre og praktisere den ud i Livet, der har jo maaske været nogen Grund til det, især naar man ser hen til, at det har været kun ganske faa Stamdyr paa enkelte Steder, der saa at sige have afgivet Bestanddelene til Kvægets og Hestens Udvikling, saaledes som den nu er foregaaet. Men det forekommer mig, at man egentlig ikke har Grund til at se det saa

meget fra dette Synspunkt nu, som man har haft tidligere, thi den ærede Minister har aabenbart Ret i, at det, der har bidraget saa mægtigt til at fremme særlig Kvægavlen i vort Land, er Kvægavlsforeningerne. Det kan nu ikke hjælpe, at man vil begynde at sige saaledes som det ærede Medlem for Slagelse (Bing) sagde, at det var for et aristokratisk Princip Kvægavlsforeningerne arbejdede; det forekommer mig aldeles ikke at holde Stik. Det er efter et rent demokratisk Princip, man er gaaet frem, idet man har villet vække Interessen hos de mange trindt omkring til at søge at fremme hele Kvægavlen og Hesteopdrætningen paa den bedste Maade.

Derfor kan jeg ikke se rettere, end at Mindretallet har stillet sig fuldt ud paa den rette Maade i saa Henseende, og jeg tror, at det er ad den Vej, man kommer sikrest og bedst frem til Maålet. Det forekommer ogsaa mig, at selv adskilligt af det, der er blevet sagt til Fordel for Flertallets Forslag, netop viser, at man kommer til at argumentere i den Retning, at man maa give Mindretallet ret betydeligt Medhold. I den Skrivelse fra en Kvægavlsforening, der er aftrykt i Betænkningen i Tillæg B., Sp. 81—82, argumenterer man for, at man bør stille imod Opdrætterforeninger, men man kommer med det samme, synes jeg, til fuldstændig at indrømme, at Kvægavlsforeningerne have virket i en god Retning, idet man siger, at efter 10 Aars Forløb har Underskrivernes Kvægavlsforening udviklet sig saaledes, at der er et betydeligt Antal Køer, der have været fuldt ud skikkede til at optages i en Opdrætterforening. Er dette ikke det soleklareste Bevis for, at Kvægavlsforeningerne have virket paa den allerbedste Maade, og hvorfor skal man saa forlade dette Princip nu? Jeg ser ikke, der er Spor af Grund til at gøre det, saa meget mere som man maa huske paa, at Interessen vækkes stedse mere Aar for Aar. Det er nu ikke saadan, at det er nogle enkelte, der have Øjet opladt for og Forstaaelse af, at det gælder om at komme til at se, hvorledes det enkelte Dyr betaler sig, navnlig da for Køernes Vedkommende. Man er bleven tvungen med Nødvendighedens Magt, ikke alene i større Bedrifter, men ogsaa i smaa, til at have fuld Klarhed over, hvorledes det enkelte Dyr syarer sig. Hvorfor skal man saa nu gaa bort fra dette Princip, der har udviklet sig saa godt? Jeg ser slet ikke, der er nogen Grund til det, og jeg kan kun takke Mindretallet for den Stilling, det